

Spor Bilimleri Alanında Eğitim Alan Üniversite Öğrencilerinin Akademik Öz-Yeterliklerinin İncelenmesi

Investigation Of Academic Self-Efficacy Of University Students Studying In The Field Of Sport Sciences

ÖZET

Bu araştırmada spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırma grubunu; 2022-2023 güz eğitim-öğretim yılında, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören toplam 205 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ile Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen, Yılmaz vd., (2007) tarafından Türk kültürüne uyarlanan “Akademik Özyeterlik Ölçeği” kullanılmıştır. Veri toplama süreci sonucunda elde edilen bulgular bilgisayar ortamına aktarılmış, verilerin çözüm ve yorumlanmasında betimsel istatistikler (frekans, aritmetik ortalama, standart sapma), t-testi, tek faktörlü varyans analizi (One-Way ANOVA) ve Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır.

Yapılan analizler neticesinde; ölçek genelinden alınan puanlara bakıldığında cinsiyet değişkenine göre erkek katılımcıların lehine bir farklılık görülmüştür. Yaş değişkenine göre yapılan korelasyon testi sonuçlarına bakıldığında; yaş ile akademik özyeterlik arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki görülmüştür. Diğer bir ifadeyle katılımcıların yaş düzeyi arttıkça özyeterlik düzeylerinde de artış tespit edilmiştir. Sınıf değişkenine bakıldığında anlamlı farklılık görüldüğü sonucuna ulaşılmıştır. Sportif aktiviteye katılım durumu değişkeni incelendiğinde öz yeterlik ölçeğinden alınan puanlar ile arasında anlamlı farklılık görülmüştür. Bu farklılık sportif aktivitelere katılım sağlayan bireylerin lehine olarak sonuçlanmıştır. Sonuç olarak; katılımcıların özyeterlik düzeylerinin yüksek seviyede olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öz Yeterlik, Akademik Öz Yeterlik, Üniversite Öğrencileri

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the academic self-efficacy of university students studying in the field of sports sciences.

The research group; It consists of 205 university students studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sport Sciences in the 2022-2023 Fall Academic Year. The “Personal Information Form” created by the researchers and the “Academic Self-Efficacy Scale” developed by Jerusalem and Schwarzer (1981) and adapted to Turkish culture by Yılmaz et al. (2007) were used as data collection tools in the research. The findings obtained as a result of the data collection process were transferred to the computer environment, and descriptive statistics (frequency, arithmetic mean, standard deviation), t-test, single-factor analysis of variance (One-Way ANOVA) and Pearson Correlation test were used in the analysis and interpretation of the data.

As a result of the analysis; Considering the scores obtained from the overall scale, a difference was observed in favor of male participants according to the gender variable. Considering the results of the correlation test performed according to the age variable; There was a moderate positive correlation between age and academic self-efficacy. In other words, as the age level of the participants increased, their self-efficacy levels also increased. Considering the class variable, it was concluded that there was a significant difference. When the variable of participation in sportive activity was examined, a significant difference was observed between the scores obtained from the self-efficacy scale. This difference resulted in favor of individuals participating in sports activities. As a result; It was determined that the self-efficacy levels of the participants were at a high level.

Keywords: Self-Efficacy, Academic Self-Efficacy, University Students

GİRİŞ

Bandura'nın kişilik kuramına göre Öz yeterlik kavramı, sosyal ve gözlemsel öğrenmenin rolünde önemini belirten sosyal bilişsel teorisinin odak noktasıdır. Psikolog Albert Bandura'ya (1977) göre, öz-yeterlik, kişinin belirli bir durumda başarılı olma yeteneğine olan inancıdır. Kişinin öz yeterlilik duygusu, kişinin hedeflere, görevlere ve zorluklara nasıl yaklaştığında önemli bir rol oynayabilir. Bandura'nın teorisine göre, öz-yeterliği yüksek olan insanlar, zor görevleri kaçınılması gerekenden çok ustalaşılması gereken bir şey olarak görme eğilimindedir.

Öz yeterlik teorisine göre kişisel inançlar, bilişsel, motivasyonel, duygusal ve işlevsel süreçleri kontrol etmektedir. Bir çok ulusal ya da uluslararası araştırmaya göre yüksek düzeyde yeterlilik ile benlik saygısı, pozitif duygu ve durumlar ile motivasyon arasında pozitif yönlü ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Dumangöz, 2021).

Öz-yeterlilik, kişinin durumu hakkındaki görüşünü ve gerekli bir görevi yerine getirme ve görevden kaynaklanabilecek olası aksiliklerle başa çıkma becerisini tanımlayan bir terimdir. Öz yeterlik terimi, sosyal bilişsel

Hasan Güler¹

How to Cite This Article

Güler, H. (2023). “Spor Bilimleri Alanında Eğitim Alan Üniversite Öğrencilerinin Akademik Öz-Yeterliklerinin İncelenmesi”, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 9(60):2228-2232.

DOI:

<http://dx.doi.org/10.29228/JOS HAS.67557>

Arrival: 06 November 2022

Published: 31 January 2023

International Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

This journal is an open access, peer-reviewed international journal.

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Aydın, Türkiye

psikolog Albert Bandura tarafından 1977'de yayınlanan sosyal bilişsel teorinin (SCT) gelişiminin önemli bir parçası olarak kavramsallaştırıldı (Lopez-Garrido, 2020).

Öz yeterlik, karar verme sürecinin anlaşılmasını sağlar ve çeşitli disiplinlerdeki insan davranışlarına ilişkin içgörüyü sağlar (Bandura, 1997, s. 2-4). Böylece etki alanı hızla psikoloji alanının dışında sağlık gibi diğer alanlara da yayıldı (Williams ve Rhodes, 2014). Bireylerin bilgi ve becerilerine göre nasıl davrandıkları ve kendilerini motive ettikleri ile bağlantılıdır (Partanen 2011, 21).

Eğitimsel öz-yeterlik, öğrencilerin kendi yeterliklerine, öğrenen ve öğrenci olarak kendilerinin yanı sıra bilişsel kapasitelerinin ve akademik yeterliklerinin yeterliliğine ilişkin algıları olarak tanımlanmaktadır (Partanen 2011). Akademik eğitimde algılanan yeterliliğin anlamını vurgulamak için şu noktalara odaklanmalıyız: Banduras'ın, yalnızca bilgi ve becerilere sahip olmanın, kişinin bunları zor koşullar altında etkili bir şekilde kullanacağı anlamına gelmediğini açıkladığı notu. Bu, öğrencilerin aynı miktarda bilgi ve beceriye sahip olsalar bile akademik performanslarında önemli ölçüde farklılık gösterebilecekleri anlamına gelir. Algılanan yeterlik, motivasyonun, yıkıcı düşünce süreçlerinin ve itici duygusal tepkilerin öz düzenlemesini gerektiren akademik performansı etkiler. Bu nedenle yeterlik inançları, gerçek yeteneğin ötesinde akademik performansa katkıda bulunur (Zimmerman 1995, 202-226.)

Bu bilgiler ışığında bu araştırma spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterlik düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin incelenmesinin amaçlandığı bu araştırma betimsel tarama modeli uygulanmıştır. Bu modelde daha önce yada şuan hazırda mevcut bulunan bir durumu var olduğu şekliyle belirtmeyi amaçlamaktadır. (Karasar, 2013).

Araştırma Grubu

Bu araştırma 2022-2023 eğitim-öğretim yılında yürütülmüştür. Araştırma grubunu Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemiyle ulaşılabilen 205 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır.

Tablo 1: Katılımcıların Tanımlayıcı İstatistik Dağılımları

Değişken	N	%	
Cinsiyet	Kadın	82	40
	Erkek	123	60
Sınıf	1.Sınıf	49	23.9
	2. Sınıf	54	26.3
	3. Sınıf	65	31.7
	4. Sınıf	37	18
Sportif Aktiviteye Katılım	Evet	135	65.9
	Hayır	70	34.1
Toplam	205	100	

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu: Katılımcıların kişisel özelliklerini ölçmek amacıyla, araştırmacı tarafından hazırlanan bu formda; cinsiyet, yaş, sınıf ve sportif aktiviteye katılım durumu gibi bilgileri içermektedir.

Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği (AÖY): Katılımcıların öz yeterliliğini ölçmeye yönelik Jerusalem ve Schwarzer (1981) geliştirdiği, Türkçe geçerlilik güvenirliği Yılmaz vd., (2007) tarafından yapılan bu ölçme aracı tek faktör ve 7 soru içermektedir. Ölçek, 4'lü derecelendirmeye sahip olup orijinal formunda C. Alfa katsayısı .87 olarak, Türkçe uyarlamasında .79 olarak tespit edilmiştir (Yılmaz vd., 2007).

Verilerin Analizi

Araştırma SPSS 26.0 programıyla analiz edilmiştir. Veriler çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılarak karar verilmiş ve bu işlem sonucunda çarpıklık ve basıklık katsayılarının -2+2 katsayıları arasında olduğu görülmüş ve analizde parametrik testlerin uygulanmıştır (George ve Mallery, 2010). Verilerin değerlendirilmesinde testi, Anova ve Pearson Korelasyon testlerinden faydalanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 2: Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği'ne İlişkin Betimsel İstatistikleri

Değişken	Ort.	Ss	Çarpıklık	Basıklık	Min.	Max.
AÖY	20.39	4.48	-0.433	-0.619	9.00	28.00

Tablo 2'de katılımcıların ölçekten elde ettikleri ortalama puanların 20.39 ± 4.48 olduğu tespit görülmektedir (Tablo 2).

Tablo 3: Akademik Öz-Yeterliğin Cinsiyete Göre Farklılaşma

Değişken	Cinsiyet	n	Ort	Ss	Sd	t	p
AÖY	Kadın	82	18.19	5.06	203	6.235	0.00*
	Erkek	123	21.85	3.34			

* $p < 0.05$

Tablo 3'de katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik düzeyleri ile cinsiyet arasında yapılan t-testi sonucu puanların anlamlı olarak farklılaştığını göstermektedir. Analize göre, erkek katılımcıların (Ort.= 21.85, Ss=3.34) kadın katılımcılara (Ort.=18.19, Ss=5.06) oranla aldıkları puanların istatistiksel olarak erkek katılımcıların lehine farklılaştığı görülmektedir ($t_{203} = 6.235, p < 0.000$).

Tablo 4: Akademik Öz-Yeterliğin Yaşa Dayalı Farklılaşması

Değişken	Yaş		
	n	r	p
AÖY	205	.576**	0.00

$p > 0.05$

Tablo 4'de katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik puanları ile yaş arasında uygulanan Pearson korelasyon analizi sonucu pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r = .576, p < 0.05$).

Tablo 5: Akademik Öz-Yeterliğin Sportif Aktiviteye Katılma Durumuna Göre Farklılaşması

Değişken	Aktiviteye Katılım	n	Ort	Ss	Sd	t	p
AÖY	Evet	127	21.44	4.07	203	2.691	0.00*
	Hayır	78	19.74	4.60			

* $p < 0.05$

Tablo 5'de katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği'nden aldıkları puanlar açısından sportif aktiviteye katılım değişkenine göre bir ilişki olup olmadığı bağımsız t-testi ile incelenmiştir. Analizler katılımcıların sportif aktiviteye katılım değişkenine göre ölçek genelinden aldıkları puanların anlamlı olarak farklılaştığını göstermektedir. Analize göre, aktiviteye katılan katılımcıların (Ort.= 21.44, Ss=4.07) katılmayan katılımcılara (Ort.=19.74, Ss=4.60) oranla aldıkları puanların istatistiksel olarak sportif aktiviteye katılan katılımcıların lehine farklılaştığı görülmektedir ($t_{203} = 2.691, p < 0.00$).

Tablo 6: Katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik Düzeylerinin Sınıf Değişkenine Göre Farklılaşması

Boyutlar	Faktör	KT	Sd	KO	F	p	AF
AÖY	Gruplar arası	500,788	3	166,929	9.331	0.00	1-3,4
	Gruplar içi	3595,993	201	17,891			
	Toplam	4096,780	204				

AF: Anlamlı farklılık, Gruplar: 1: 1. Sınıf, 2: 2.Sınıf, 3: 3. Sınıf, 4: 4 Sınıf

Tablo 6'da katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği'nden aldıkları puanların sınıf değişkenine göre farklılaşması One-Way ANOVA ile incelenmiştir. Analizler katılımcıların Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği'nden ($F_{3,201} = 9.331, p < 0.05$) almış oldukları puanların anlamlı olarak farklılaştığını göstermektedir. Farkın kaynağının tespiti için yapılan Tukey testi sonucu; 1. Sınıftaki katılımcılar ile 2. ve 3. Sınıftaki katılımcılar arasında 2. ve 3. Sınıftaki katılımcıların lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Nikodin (2018)'e göre akademik öz yeterlilik kavramı; öğrencilerin eğitim yaşantılarına ilişkin kendi algılarını içermektedir. Bu kavram Chun ve Choi (2005)'ye göre, öğrencilerin kişisel yaşantıların zevk almalarıyla ortaya çıkan bir inanç olarak görülmektedir. Toplam 205 öğrencinin katılım sağladığı bu çalışmada; spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin cinsiyet, yaş, sportif aktiviteye katılım ve sınıf değişkenleri açısından incelenmiştir.

İstanbul ili spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterlilik düzeylerini cinsiyet değişkenine göre inceleyen Jawad (2022) erkek öğrencilerin akademik öz yeterlilik düzeylerini kadın katılımcılara oranla daha iyi düzeyde olduğunu saptamıştır. Jawad (2022) tarafından ulaşılan araştırma sonucu çalışmamızın bulgusu ile benzerlik göstermektedir. Spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bu bulgu ile ilgili olarak; erkek katılımcıların akademik yönelimlerinin daha fazla olduğu ve akademik

olarak başarılı olacakları konusunda motive olduklarını göstermektedir. Literatürde cinsiyetin akademik öz yeterlilik üstüne etkisinin olduğunu savunan çalışmaların (Durdukoca, 2010) varlığı kadar, etkisinin olmadığını savunan çalışmalarında (Zeldin ve Pajares, 2000; Shyu ve Hauang, 1999) yer aldığı görülmektedir.

Yapılan çalışmada; spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin yaş değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Bu durum katılımcıların yaşlarının ilerledikçe mesleki iş kaygıları ve akademide kalma istekleriyle birlikte başarılı olma istekleri ve motivasyonlarını yükseltmeleri ile ilgili olduğu düşünülmektedir. Balıkesir Üniversitesi, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterlilik düzeylerini yaş değişkenine göre inceleyen Küçükler (2022) bu iki değişken arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık olduğunu saptamıştır. Benzer şekilde spor bilimleri alanında yükseköğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterlilik düzeylerini yaş değişkenine göre inceleyen Güney (2021) 26 yaş ve üzerinde olan katılımcıların akademik öz yeterlilik düzeylerini, 25 yaş ve altında yer alan katılımcılara oranla daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Güney (2021) ve Küçükler (2022) tarafından ulaşılan araştırma sonuçları araştırmamızın bulguları ile benzerlik göstermektedir.

Spor eğitimi alan ve almayan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliliklerini inceleyen Bayraktar (2021) amatör sporcuların akademik öz yeterlilik düzeylerini, serbest zamanlarına sportif faaliyetlere katılım sağlayan öğrencilere oranla daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Buna ek olarak Soyer ve Ark. (2017) tarafından yapılan bir çalışmada, sportif aktivitelere katılım sağlayan spor bilimleri öğrencilerinin öz yeterlilik algısını da kapsayan yaşam doyum düzeylerinin katılmayanların düzeylerine göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Soyer vd., (2017) ve Bayraktar (2021) tarafından ulaşılan araştırmaların sonuçları mevcut araştırma bulgusuyla benzerlik göstermektedir. Bu çalışmada; spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin sportif aktiviteye katılım değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Bu durum katılımcıların spor bilimleri fakültesinde öğrenim görmeleri, spora katılımın bireyde hem fiziksel hem de zihinsel olarak iyi hissetmesini sağlayarak özgüvenlerinin ve motivasyonlarının artmasına katkı sağladığı düşünülmektedir. Sportif aktiviteye katılım ve akademik öz yeterlilik ile ilgili yapılan araştırmalar incelendiğinde mevcut araştırma bulguya benzerlik göstermeyen araştırmaların yer aldığı da görülmüştür. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sportif aktiviteye katılım durumlarına göre akademik öz yeterliliklerini inceleyen Kural (2022) bu iki değişken arasında anlamlı bir farklılığın olmadığını saptamıştır. Benzer şekilde Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin akademik öz yeterlilik düzeylerini spora katılım değişkenine göre inceleyen Yılmaz (2022) milli sporcuların akademik öz yeterlilik düzeylerinin düşük olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin akademik öz yeterlilik düzeylerini sınıf değişkenine göre inceleyen Küçükler (2022) bu iki değişken arasında istatistiksel açıdan farklılaştığı sonucuna ulaşmıştır. Kural (2022) 4. Sınıf öğrencilerinin akademik öz yeterlilik düzeyleri diğer sınıflara oranla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada da spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterliklerinin sınıf değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Araştırmamızda elde edilen bu bulgu; Küçükler (2022) ve Kural (2022) tarafından ulaşılan sonuçlar ile benzer göstermektedir. Araştırmamızda elde edilmiş bulgu ile ilgili olarak; 1. sınıftaki katılımcıların akademiye yeni gelmiş olmaları ve henüz mesleki bilgi ve birikimlerinin yeterli olmaması, 2. ve 3. Sınıftaki katılımcıların akademiye alıştıkları ve akademik başarının ve kendilerini geliştirme konusundaki düşüncelerinin olduğu düşünülmektedir.

Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrenciler ile gerçekleştirilen bu çalışmada sonuç olarak spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik öz yeterlikleri cinsiyet, yaş, sportif aktiviteye katılım ve sınıf değişkenlerine göre anlamlı farklılık olduğu istatistiksel olarak tespit edilmiştir. Bununla birlikte yapılan analizler katılımcıların akademik öz yeterlikleri alanla ilgili bilgileri, deneyimleri, başarı istekleri ve motivasyonları ile birlikte daha yüksek seviyeye ulaştığı tespit edilmiştir.

Öneriler

Spor bilimleri alanında eğitim alan üniversite öğrencilerin akademik öz yeterlik hakkında 1. sınıftan başlayarak oryantasyon eğitimi verilmesi, daha sonraki yıllarda konuyla ilgili akademik hayat ve başarılı bir kariyer planlaması için seminerler düzenlenmesi, alanla ilgili kongrelere öğrencilerin katılımlarının sağlanması ve sunumlar yaptırıp öz güvenlerini kazanmalarına ve akademik motivasyonlarını arttırmalarına katkı sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

Bandura Albert and Nancy E. Adams Analysis of self-efficacy Theory of Behavioral Change 1977 available at, <http://des.emory.edu/mfp/Bandura1977CTR-Adams.pdf> Accessed February 22, 2012.

Bayraktar, S. (2021). Spor Eğitimi Alan ve Almayan Üniversite Öğrencilerinin Akademik Öz-Yeterlilikleri ile Benlik Saygılarının İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Trabzon.

Dumangöz, P. D., ve Sanlav, R. (2020). Voleybol Antrenörlerinin Mesleki Öz Yeterlik Düzeylerinin Bazı Demografik Özelliklere Göre İncelenmesi. Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi, 4(2), 251-264.

Durdukoca, F. Ş. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz Yeterlik Algılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi 10 (1), 69-77.

George, D. & Mallery, M. (2010). Spss for windows step by step: A simple guide and reference, 18.0 update, (11th ed.) Boston: Pearson.

Güney, C. (2021). Spor Bilimleri Alanında Yükseköğrenim Gören Öğrencilerde Akademik Öz Yeterlilik ve Akademik Başarı İlişkisinin İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hitit Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Çorum.

Jawad, M.F. (2022). Spor Bilimleri Öğrencilerinin Spor Okuryazarlığı Akademik Öz Yeterlilik ve Sosyalleşme İlişkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı, İstanbul.

Karasar, N. (2013). Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara: Nobel.

Kural, S. (2022). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencileri ile Diğer Öğretmenlik Branşı Öğrencilerinin Eleştirel Düşünce Düzeyleri, Akademik Öz Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Bartın.

Küçüker, K. (2022). Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Akademik Başarılarının Yordanmasında Akademik Motivasyon, Öz Yeterlilik ve Mükemmeliyetçiliğin Etkisinin Belirlenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Balıkesir.

Lopez-Garrido, G (2020). Self-efficacy. Simply Psychology. Retrieved 11.10.2020 from <https://www.simplypsychology.org/self-efficacy.html>

Nikodin, J. (2018). Self-efficacy of immigrant students: Experiences in a preparatory education project. Retrieved From <https://www.theseus.fi/handle/10024/155774>

Partanen, A. (2011). "Kyllä minä tästä selviän." Aikuisopiskelijat koulutustarjinnassa kotojensa ja koulutuksellisen minäpystyvyytensä rakentajina. (Kasvatustieteen väitöskirja, Jyväskylän Yliopisto, Kokkolan yliopistokeskus Chydenius). 2, 4, 21, 184-219. Retrieved from <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/27071/978-951-39-4273-1.pdf>

Shyu, H. ve Huang, L. (1999). Therelation of academic self-efficacy to academic out comes for senior high school students. Journal of Educationand Psychology. 22 (2), 267-294.

Soyer, F., Yıldız, N. O., Demirel, D. H., Serdar, E., Demirel, M., Ayhan, C., & Demirhan, O. (2017). The investigation of the relationship between the factors that prevent university students from attending to the recreational activities and the life satisfaction of the participants. Journal of Human Sciences, 14(2), 2035-2046.

Williams DM, Rhodes RE. (2014). The confounded self-efficacy construct: conceptual analysis and recommendations for future research. Health Psychol Rev. 2016 Jun;10(2):113-28. doi: 10.1080/17437199.2014.941998. Epub 2014 Aug 12. PMID: 25117692; PMCID: PMC4326627

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2014). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. (9. Basım). Ankara: Seçkin Yayınlar.

Yılmaz, Ü. (2022). Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Öz Yönetimli Öğrenme ve Akademik Öz-Yeterlilik İlişkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Trabzon.

Zeldin, A.L. ve Pajares, F. (2000). Against the odds: self-efficacy beliefs of women in mathematical, scientific and technological careers. American Educational Research Journal 37, 215-246. 64.

Zimmerman, B. J. (1995) Self-efficacy and educational development. In Bandura A. (Ed.), Self-efficacy in Changing Societies. Cambridge University Press. 202-226 Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Barry_Zimmerman/publication/247480203_Self-efficacy_and_educational_development/links/549b6770cf2b80371371ad5/Self-efficacy-and-educationaldevelopment.pdf